

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๖

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๖ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีมติเห็นชอบในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ และนายอำเภอสังขะ ได้พิจารณาเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖ ตามหนังสืออำเภอสังขะ ที่ สร ๐๐๒๓.๒๑/๖๗๙ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖ เรียบร้อยแล้วตามที่อ้างถึงนั้น

อาศัยอำนาจตามความในในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกฎหมาย ประกอบกับ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๖ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปทราบโดยทั่วกัน

โดยข้อบัญญัติฉบับนี้ จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วภายใน ๑๕ วัน จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายอภิวัฒน์ พัวภักทรพงศ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

เพื่อใช้ในการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกรให้ถูกสุขลักษณะ เป็นการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและ ป้องกัน การเกิดเหตุรำคาญ ตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพาบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออก ข้อบัญญัติ เพื่อใช้ บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการการเลี้ยงสุกร ที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดให้กิจการการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการ ที่ต้องมีการควบคุมภายในองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนิน กิจการ การเลี้ยงสุกร ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการ ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการการเลี้ยงสุกร และอัตราค่าธรรมเนียมการ ออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรจึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม ว่าด้วยการควบคุม การประกอบ
กิจการเลี้ยงสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ.
๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕
มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลม โดยความเห็นชอบของ
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลม และนายอำเภอสังขะ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร
พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย
ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลมแล้วภายใน ๑๕ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้ หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ประกาศ ติความ วินิจฉัยปัญหากำหนดหลักเกณฑ์ คำสั่ง เพื่อวิธีการปฏิบัติให้ เป็นไปตาม
ข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลมที่ได้รับการแต่งตั้ง
ให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบ ดำเนินการ
สถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนการ
ให้อาหารอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

/เจ้าของสัตว์...

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอก กรงขัง หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ทุกขนาด

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรร่วมกันได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้าง ขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของ สถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทิ้งอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใด ที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย การนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า ๑๑ ตัว ควรมีระยะห่าง ในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า

๑๐๐ เมตร

/(๔) สำหรับสถาน...

(๔) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕๑ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๕) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๖) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๘ สถานประกอบการเลี้ยงสุกร ควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป ตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการฆ่าและจำหน่าย เนื้อสัตว์

ข้อ ๙ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดิน ต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบการประเภทเดียวกันตาม ข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ สถานประกอบการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

หมวด ๓

สัญลักษณ์ของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และส่วนประกอบ

ข้อ ๑๑ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคง แข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การ เลี้ยงสัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๑๒ พื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสม ให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก

ข้อ ๑๓ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๔ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีคอกสัตว์กันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

ข้อ ๑๕ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๖ ถนนภายในสถานประกอบการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวก ในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบการ

ข้อ ๑๗ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

หมวด ๔

สัญลักษณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๑๘ อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม คุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๑๙ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษา ความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

/ข้อ ๒๐ ต้องมีที่...

ข้อ ๒๐ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๒๑ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่างๆ ต้องได้รับ การบำรุงรักษาให้ อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๒๒ ต้องจัดให้น้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงาน อย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกดใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียว แล้วนำไปล้างทำความสะอาด ก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น

ข้อ ๒๓ ต้องจัดให้น้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ใน แต่ละวัน

ข้อ ๒๔ กรณีที่สถานประกอบการกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบ ให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มี คุณภาพดี อยู่เสมอ

หมวด ๕

สุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคม รังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หนองน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพัก รักษาให้หาย

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๒๘ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วม และจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีข้อต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

หมวด ๖

การจัดการน้ำเสีย มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๒๙ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ทางระบายน้ำ
ไม่อุดตัน

ข้อ ๓๐ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์ มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอก สถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๑ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๓๒ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลัก สุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

/ข้อ ๓๓ ต้องทำความสะอาด...

ข้อ ๓๓ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากกลิ่น และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๔ ห้ามทิ้งมูลสัตว์ มูลฝอยในที่ดินของตนเอง ยกเว้นมีระบบบำบัดที่ได้มาตรฐานและผ่านการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือห้ามทิ้งมูลสัตว์ มูลฝอยในที่สาธารณะ แหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๓๕ ต้องมีห้องน้ำ และห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย การควบคุม อาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัด หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๖ ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๗ ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวัน ที่ปฏิบัติงาน เพื่อจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๘ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และถูกต้อง

ข้อ ๓๙ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ และแมลง นำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝัง ซากสัตว์จากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยบน ส่วนต่างๆ ของซากสัตว์จนทั่ว และกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผา ต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่ เหมาะสมใน การใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อาคาร สำนักงาน อาคารพักอาศัย

ข้อ ๔๐ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจน ก่อให้เกิดความเสี่ยง ในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

ข้อ ๔๑ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อเกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการ ควบคุมป้องกันมิให้ เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและ สิ่งแวดล้อมอื่นๆ

หมวด ๗

ความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๔๒ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือ อักเสบได้ ง่ายโดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๓ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบ กิจการและ พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๔ ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกรในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๔ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๕ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ ต้องไม่ เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

/ข้อ ๔๖ วิธีการตรวจคุณภาพ...

ข้อ ๔๖ วิธีการตรวจคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัด ของ หน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๔๗ ควรควบคุมป้องกันกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบกิจการมิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความเดือดร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็น อันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

หมวด ๘

การขออนุญาต

ข้อ ๔๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงสุกร จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีเป็นนิติบุคคล
- (๔) หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน ที่รับรองความถูกต้องของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ กรณีผู้ขอใบอนุญาตไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง
- (๕) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๖) ใบอนุญาตฉบับจริงกรณีต่ออายุใบอนุญาต
- (๗) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร
- (๘) แผนผังแสดงบริเวณ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหาร ผสมอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลาย ซากสัตว์ พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล อาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัย
- (๙) อื่นๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๔๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องรักษาสถานที่ตามที่กำหนดไว้ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอและทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน
- (๒) ต้องประกอบการค้าภายในเขตสถานที่ และตามกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต
- (๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษ วัตถุหรือวัตถุแห่งการค่านั้นจัดใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวันและสัตว์อื่นๆ
- (๔) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่พักพิงแมลงวัน ยุง และสัตว์นำโรคอื่นๆ
- (๕) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นก่อน
- (๖) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้ได้สุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

/(๗) ต้องยอมให้เจ้าพนักงาน...

(๗) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบหมาย เข้าตรวจสอบสถานที่เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการการประกอบกิจการนั้นได้ในเวลาอันควร เมื่อได้รับแจ้ง ความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๕๐ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสือ แจ้งการการ อนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าสละ สิทธิ์

ข้อ ๕๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่อใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความ ถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวม ความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้น ทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องคืนคำ ขอบแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความ ไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วย เหตุผลให้ผู้ขอ อนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดใน ข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน สิบห้า วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้น กำหนดเวลาตาม วรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๒ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจองค์การบริหาร- ส่วนตำบลเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อม ชำระ ค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔๘ และ ข้อ ๔๔ ด้วย

ข้อ ๕๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ ท้าย ข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม ภายใน เวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับ ใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกัน เกินกว่าสอง ครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสีย ค่าธรรมเนียมและ ค่าปรับจนครบตามจำนวน

ข้อ ๕๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบล
ข้อ ๕๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบ
กิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาตยื่นคำ
ขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่
กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึก การแจ้งความ
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาต
นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ กฎกระทรวงที่ออก
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ใน ใบอนุญาตในเรื่องที่
กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่ง
พักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๕๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ และข้อบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับ
ใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง
ต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๕๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาต
ทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดย ทางไปรษณีย์
ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำราชการของ ผู้รับใบอนุญาต
และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบท กำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๑ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามหมวด ๒ ไม่บังคับใช้กับบรรดาฟาร์มสุกรที่ได้รับอนุญาต อยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๖๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการเลี้ยงสุกรอยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามข้อกำหนดแห่งบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณี ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๗ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่ วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

๒

(นายอภิวัฒน์ พัวพัชรพงศ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม

เห็นชอบ

๐/๓๓

(ลงชื่อ).....

(นายสันติ โอชะพนม)

นายอำเภอสังขะ

บัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแนบท้าย

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๑	การเพาะพันธุ์ การเลี้ยงสุกร และการอนุบาลสุกร	
	๑.๑ จำนวน ๑ - ๔ ตัว	-
	๑.๒ จำนวน ๕ - ๑๐ ตัว	๑๕๐
	๑.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว	๓๐๐
	๑.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ - ๓๐ ตัว	๖๐๐
	๑.๕ จำนวน ตั้งแต่ ๓๑ - ๔๐ ตัว	๙๐๐
	๑.๖ จำนวน ตั้งแต่ ๔๑ - ๕๐ ตัว	๑,๒๕๐
	๑.๗ จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ - ๑๐๐ ตัว	๒,๕๐๐
	๑.๘ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ - ๕๐๐ ตัว	๑๓,๕๐๐
	๑.๙ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว	๒๙,๐๐๐
	๑.๑๐ จำนวน ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป	๓๐,๐๐๐

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการกิจการเลี้ยงสุกร

คำขอเลขที่...../
(เจ้าหน้าที่กรอก)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....ที่อยู่เลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....
ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

- () สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่นๆ ระบุ.....)
 - () สำเนาทะเบียนบ้าน
 - () สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น
 - () ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
 - () สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
 - () เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ
- ๑)
- ๒)

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต
(.....)

ส่วนของผู้รับที่
ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน

(.....) ครบ

(.....) ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต
ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน (.....) ครบ

(.....) ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ภายใน.....วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่..... เลขที่..... ปี.....

๑.เจ้าพนักงานอนุญาตให้..... สัญชาติ.....

อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ชื่อประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

๒.ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตาม
ข้อบัญญัตินี้

๓.หากปรากฏในภายหลังว่าประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้ เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องโดยไม่อาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔.ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

(๔.๑).....

(๔.๒).....

(๔.๓).....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ๑.ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒.หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

แบบคำขอรับใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประเภทกิจการ.....

คำขอเลขที่...../.....

(เจ้าหน้าที่กรอก)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม.....ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่.....เลขที่.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ประเภท.....

ชื่อสถานประกอบการ.....ประกอบกิจการประเภท.....

๒. ใบอนุญาต ได้สูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุด เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๓. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

() สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ ระบุ.....)

() สำเนาทะเบียนบ้าน

() เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ คือ

() สำเนาบันทนาการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย

(กรณีใบอนุญาตสูญหาย)

() ใบอนุญาตฉบับเดิมเท่าที่เหลืออยู่ (กรณีใบอนุญาตถูกทำลาย/ชำรุด)

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

(.....)

เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ

นอก.เห็นชอบ/อนุมัติเมื่อ ๒๗/๑๑/๖๖

ส่วนของเจ้าหน้าที่

ใบรับคำขอรับใบแทนใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน (.....) ครบ

(.....) ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต

ใบรับคำขอรับใบแทนใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน (.....) ครบ

(.....) ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน
.....วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....